

Branden, som anlades på minst två ställen, dokumenterades av en videokamera. Vid räddningsstyrkans ankomst, klockan 02.28, brann det kraftigt vid lastbryggan. Den hade redan spridit sig till den intilliggande överbyggda lastbryggan, samt hotade starkt taket på huvudbyggnaden. Några fönster i fasaden närmast lastbryggan hade också värmspräckts. Enligt företagets egen videokamera hade en man observerats gående mot lastbryggan. Efter en stund blossade elden upp häftigt från lastkajen. Vid lastbryggan fanns det gott om tillgängligt brännbart material i form av kartonger, plastbackar och sopor. Det behövdes knappast några extra hjälpmedel, ex. brännbar vätska, för att starta branden. För att förhindra en brandspridning sattes en vattenkanon in, samtidigt vattenbegöts den utvändiga brasan från lastbryggans båda sidor. Rökdykare trängde in för att gardera lokalerna på insidan, brandgaser hade redan tagit sig in via dörrar och värmsprängda fönster. En kraftig anhopning av brännbart och lättillgängligt material vid och på lastbryggan. Sannolikt är det inte första gången som platsen besöks av objudna, vilket den uppsatta videokameran skvallrar om. Den inbyggda lastbryggan blev också hårt åtgången, här trängde det även in brandrök till lagerlokalen på insidan.

Branden hade som sagt fått fäste i huvudbyggnadens takfot, här kunde dock brandspridningen hejdas. Under min brandplatsundersökning kontrollerade jag de aktuella lokalerna innanför lastbryggan. Det är ingen tvekan om att brandskadorna kunde ha blivit enorma om inte elden hejdats vid ytterväggen. Stora osekionerade utrymmen, rikligt med trävirke i byggkonstruktionen samt en mängd dyr utrustning, allt hade riskerat att förstöras av denna anlagda brand. Under räddningsinsatsen kontaktades Miljö & Hälsa med avseende på den efterföljande livsmedelshanteringen. Vid räddningsinsatsen hade man stor nytta av värmekameran, tak- och väggkonstruktioner fick kontrolleras. Fastigheten är ju byggd på ett sådant sätt att en brand mycket väl hade kunnat utvecklat sig i alla dess skrymslen och vrår.

Från lastbryggan kunde brandanläggaren försvinna från platsen via genomgången som mynnade ut vid lastbryggan. Hans flykt från brandplatsen har inte heller dokumenterats på videon. Med tanke på mängden attentat mot just köttmedelsbranschen borde man kanske höja skyddsnivån en smula. Åtminstone bör området vara avspärrat nattetid, en videokamera i all ära men den stoppar knappast en presumtiv brandanläggare. Denna gång kunde det mesta räddas, förmodligen betingar det uppbrända materialet på lastbryggan ett i sammanhanget försumbart värde. Men skyddsaspekten för framtiden måste ses över! Varför inte en riskanalys över hela verksamheten?

